Mossèn Joan d'Arquer: "Si les parròquies no comptem amb els laics, no ens en sortirem"

Ha estat nomenat administrador parroquial de Castelló d'Empúries, Sant Pere Pescador, Torroella de Fluvià i Vilanova, a més de rector de Llançà, Portbou i Colera

Mossèn Joan d´Arquer

Mossèn Joan d´Arquer i Terrasa (Barcelona, 1963) va ser nomenat el setembre del 2015 rector de les parròquies de Llançà, Portbou i Colera, cobrint el buit deixat pel mossèn Antoni Rubio, que havia mort l'octubre del 2014. Ara, el Bisbe de Girona l´ha nomenat, també, administrador parroquial de Castelló d´Empúries, Sant Pere Pescador, Torroella de Fluvià i Vilanova de la Muga.

Mossèn Joan d´Arquer, que manté la residència a Llançà, ha arribat recentment a Castelló d´Empúries en substitució de mossèn Ferran Jarabo, que va accedir a una excedència pastoral arran de les seqüeles d´un accident de trànsit que va patir l´abril del 2016.

- Com ha estat la seva arribada a la basílica de Castelló d´Empúries?

- Bé, ha estat una arribada planera i gens problemàtica.

- Com va anar que el Bisbat de Girona li demanés que assumís com a administrador aquestes quatre par ròquies?

- El bisbe Francesc em va demanar si jo, a més de les tres parròquies que ja tenia, podia portar aquestes altres quatre parròquies. Em va demanar si era capaç d´estar al cas de set parròquies amb totes les ajudes possibles. Li vaig dir que sí.

- Per tant, té un repte important...

- Sí, però arribaré on pugui. Em reservaré portar directament Castelló d´Empúries, Sant Pere Pescador, Portbou, Colera i Llançà, mentre que les parròquies de Torroella de Fluvià i Vilanova de la Muga les portaran altres persones. Amb la manca actual de capellans, si les parròquies no comptem amb els laics, difícilment ens en sortirem.

- Quines prioritats s´ha marcat aquí, a la basílica de Castelló d´Empúries?

- Hem de mirar que la basílica torni a tenir l´esplendor que havia tingut en el passat. Cal corregir algunes coses que jo vaig veient i en la qual tots estem d´acord com, per exemple, treure la màquina expenedora d´espelmes que, des d´un primer moment, ja no va agradar. Després, vull adaptar algunes qüestions a la meva manera de ser. A mi, m´agrada estar a la vora de la gent i, per tant, el lloc on s´asseu el capellà ha de ser el més a prop possible dels feligresos. També cal obrir la parròquia a la gent del poble, perquè, si una parròquia no està ben connectada amb el poble, anem malament. El poble s´ha d´estimar la seva parròquia i se l´ha de considerar seva. En cas contrari, estem en una disjuntiva que acaba essent una incoherència.

- S´ha sentit ben rebut a Castelló?

- Sí, hi ha bon ambient i, a poc a poc, anirem fent les coses. El fet que un servidor no visqui a Castelló fa que aquest procés d´integració sigui una mica més lent. Estic totalment satisfet dels meus col·laboradors i de com la comunitat parroquial s´ha implicat. Durant aquest curs, continuaré vivint a Llançà, però, passat l´estiu, podria ser que prengués alguna decisió diferent. Voldria que el consell parroquial fos representatiu dels àmbits pastorals que hi ha a la parròquia de Castelló i que fos un equip de persones amb les quals pogués consensuar les coses que s´han de dur a terme en el calendari litúrgic de la parròquia.

- Com a municipi turístic que és aquest, els últims anys es van començar a fer misses en diferents idiomes. Es mantindrà aquesta línia per acostar-se a les diferents nacionalitats que conviuen aquí?

- Sí. De fet, la meva àvia era alemanya i jo tinc tres idiomes materns: català, castellà i alemany. Vull dir que la missa en alemany se seguirà fent. En la reorganització dels horaris de missa, els alemanys van acceptar passar la missa dels diumenges a les 9.30 del matí, als dissabtes a les cinc de la tarda. Amb la bona voluntat de tots es pot fer tot. Sóc una persona a qui agrada molt parlar amb els meus col·laboradors i m´agrada consensuar les coses, no prendre decisions d´una manera dictatorial i impositiva.

- Ha parlat amb el seu antecessor, mossèn Ferran Jarabo?

- Sí, el dia abans que ell celebrés la seva última eucaristia, el gener passat, ens vam trobar a la basílica. Tenim una bona relació de comunicació.

- Deu tenir coneixement de la donació que va rebre la Parròquia per fer un complex ecumènic a Empuriabrava. Tira endavant aquest projecte?

- Sí, tot això es durà a terme. No hi ha res que s´hagués parlat, i prèviament acordat, en el rectorat de mossèn Ferran que no es vagi a dur a terme.

- Li tocarà insistir amb les administracions sobre la necessitat de mantenir dreta i en bones condicions aquesta joia que és la basílica...
Algunes coses les passaré a confiar molt als responsables de Patrimoni del Bisbat de Girona. Portant set parròquies, no puc entomar tots els temes que voldria.

- Qui és mossèn Joan d´Arquer i Ter rasa?

- Vaig estudiar Arts Gràfiques i, de més jove, fins i tot vaig estar mig enamorat d´un parell de noies, fins que als 27 anys vaig ingressar al Seminari de Barcelona. L´1 de febrer del 1998 vaig ser ordenat capellà. D´aquests dinou anys, quinze m´he dedicat al món de les presons, sobretot a la presó de Quatre Camins, a la Roca del Vallès. Els últims cinc anys he estat vivint amb nois de la presó en un pis d´acollida. A més, encara portava tres parròquies, Sant Antoni de Vilamajor, Sant Pere de Vilamajor i Sant Julià del Fou, al Bisbat de Terrassa. He compaginat el món de la presó amb les parròquies. Sabia que al Bisbat de Girona hi havia manca de capellans i vaig decidir venir cap aquí.

- Què el va portar al Seminari amb 27 anys?

- Havia tingut relació amb el món de la premsa col·laborant al diari Catalunya cristiana i fent de responsable de les relacions dels joves amb l´Arquebisbat de Barcelona. Arran de les trobades de joves, va néixer aquest impuls i em vaig preguntar si seria capaç de dedicar-me als joves com a capellà. Aquesta va ser la motivació per entrar al Seminari. Després, les circumstàncies han fet que no m´hagi dedicat tant als joves. El món dels joves m´atrau en el sentit que se´ls ha d´ajudar.

- Es considera hereu d´una nova generació de sacerdots?

- No, crec que tenim esquemes molt fixats de com ha de ser un capellà, com ha de vestir i de com ha de celebrar l´eucaristia. Considero que aquests esquemes no són bons. Cada capellà té una manera de ser i una manera de fer diferent. No hi ha capellans millors, ni hi ha capellans pitjors. Entre tots ens hem de respectar i estimar. El que sí que és cert és que a l´Església s´aprecia un canvi amb l´arribada del papa Francesc, que està dient moltes coses que mai s´havien dit fins ara. Hi ha moltes coses que, a mi, m´han encoratjat com a capellà i m´hi sento molt identificat. Pels temps que vivim, és el Papa que calia. Els capellans també hem d´estar en sintonia amb aquest Papa tan trencador. Per això, aquí, a Castelló d´Empúries, hi trobo a faltar una certa alegria, amb un tarannà més esponjat a la comunitat parroquial. Amb això, però, no vull ni criticar ni lloar res, perquè les persones són com són i els feligresos fan un gran esforç per adaptar-se a la manera de ser del rector.

Font del document:
http://www.emporda.info/comarca/2017/02/19/mossen-joan-darquer-parroquies-no/345975.html?utm_source=rss